

[Helge Adam Møller]

lige holdninger, uden at tro, at vi ligesom ikke mener det eller gør det for at drille eller genere hinanden.

Hvordan vi til sin tid vil stemme, må bl.a. afhænge af, hvad der sker under udvalgsarbejdet, der kan komme ændringsforslag, der kan komme justeringer. Dette er en førstebehandling. Jeg har klart og tydeligt sagt, hvad vi mener om hovedsigtet i dette forslag, og jeg har klart og tydeligt sagt, at Det Konservative Folkeparti gerne så, at »Olfert Fischer« deltog på en langt mere aktiv måde, end den gør i øjeblikket. Det må vist være ganske klart. Jeg respekterer 100 pct., at andre har en anden holdning.

Sønderby (V):

Jeg kunne selvfølgelig have blandet mig i de korte bemærkninger, for der er vel ingen, der bedre end jeg ved, hvad udenrigsministeren har sagt om det her. Jeg vil da også sige til hr. Arne Melchior, at det nok er rigtigt, at man ikke har diskuteret, om det er tilstrækkeligt, men det, udenrigsministeren har sagt, er, at vi altså ikke har grund til at skamme os over Danmarks indsats i øjeblikket, vi gør mere end mange andre. Men vi må spørge os selv, om vi kan gøre mere endnu, og det var lige bestemt det, hr. Arne Melchior nævnte. Så skulle det spørgsmål være afklaret.

Udenrigsministeren har sagt, og det har vi andre også, at vi har været stolte over, at vi den 31. august 1990 kunne vedtage i stor enighed – det var kun Z, eller i hvert fald en stor del af Z, der var imod – i fællesskab med 28 andre lande at bidrage til at håndhæve FN's sanktioner i resolutionerne nr. 661 og nr. 665.

Vi har altså ikke haft noget at skamme os over indtil nu. Men vi kan også være taknemlige for, at andre lande på verdenssamfundets vegne bærer den byrde, det er at føre en ulykkelig, men nødvendig krig. Vi har jo oplevet flere gange, at store lande har sikret os og klart problemerne for os, og derfor er det da rart, at vi selv har været med i denne situation.

Den forholdsordre, som »Olfert Fischer« fik, passede til situationen; men siden har FN jo vedtaget en resolution, der tillod magtanvendelse, hvis Irak ikke forlod Kuwait den 15. januar, og det skete jo ikke.

På den baggrund er det ingen hemmelighed, at mange i Venstre og i Venstres folketingsgruppe gerne så, at vi kunne få forholdsordren til-

passet den situation, vi har i dag, men det er helt klart, at der ikke er flertal for det, og Venstre er derfor tilfreds med det svar, som forsvarsministeren har givet på beslutningsforslag nr. B 15, som vi drøfter i dag.

Jeg vil gerne i den forbindelse have lov til at citere hr. Hjortnæs, der i Århus Stiftstidende onsdag den 23. januar siger, at man skal lade være med at udtale sig alt for firkantet om en situation, som hele tiden udvikler sig, og man skal lade være med at besvare hypotetiske spørgsmål fra journalister. Det vil sige, at man holder en bagdør åben, og jeg synes heller ikke, at alle døre er lukket i det svar, som hr. Trøjborg har givet. Det passer meget godt med det, som ministeren har slået fast fra Folketingets talerstol, at situationen i Golfen kan ændre sig.

Jeg er også tilfreds med, at forsvarsministeren har sagt, at »Olfert Fischer« både materielt og uddannelsesmæssigt er fuldt på højde til at løse de opgaver, som den skal klare i Golfen. Dermed er der her fra Folketingets talerstol slået en pæl igennem de sidste ugers diskussion om dansk forsvars formåen, som blev rejst af hr. Svend Auken. Vi, der følger forsvaret på nærmere hold, har nærmest været chokerede over, at den slags udtalelser kunne fremsættes og skabe tvivl om, at vi anvender vores penge på forsvaret forsvarligt. Det bliver selvfølgelig ikke bedre af, at formanden for Korporalforeningen støtter det, men det bliver så hans problem.

Men det har forsvarsministeren sat på plads og yderligere lovet, at regeringen vil følge udviklingen i Golfen nøje, og hvis der bliver behov for en revurdering af »Olfert Fischer«s forholdsordre, vil ministeren forelægge det enten i Det Udenrigspolitiske Nævn eller her i salen. Det synes jeg at vi alle sammen skal være tilfreds med, og det passer egentlig også godt med det, hr. Hjortnæs sagde.

Venstre har været tilfreds med, at der siden maj 1988 har været enighed om beslutninger på forsvarsområdet. Det hindrer ikke, at vi fortsat følger udviklingen i Golfen nøje og følger med i, hvad der sker, og på baggrund af det, forsvarsministeren har sagt, kan vi så tage en drøftelse, hvis der bliver behov for det. Det ligger helt klart på linje med, hvad vores udenrigsminister har sagt.

Jeg vil godt til sidst sige, at vi jo i morgen skal drøfte finanslovsforslaget, og det er egentlig be-